

ΔΙΕΘΝΗΣ ΤΡΟΤΣΚΥ

ΠΡΟΑΓΓΕΛΙΟΙ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, ΕΝΩΘΕΙΤΕ !

ΤΕΤΑΡΤΗ, 23 του Μάρτη 1949

Το κείμενο των άρθρων με τις ΜΙΚΡΟΑΣΤΙΚΕΣ τάσεις τους είναι ότι ΣΥΣΚΟΤΙΖΟΥΝ τη συνείδηση των εργατών αντί να τη διαφωτίζουν. Ότι τους κάνουν να ΕΡΚΟΛΙΩΝΟΥΝ μικροαστικές προλήψεις, αντί να τις απορρίπτουν. Ότι ΤΣΙΜΕΝΤΩΝΟΥΝ την επιρροή της ΜΙΟΥΤΡΟΤΑΖΙΑ Σ πάνω στις μάζες, αντί να τις ληστέυσουν απ' αυτή την επιρροή.

ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΤΡΟΤΣΚΥΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΚΥΠΡΟΥ (ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ 4ης ΔΙΕΘΝΟΥΣ)

(«Απ' το Φλεβάρη στον Όχτώβρη του 17») ΑΕΝΙΝ

Διευθύνεται από ΣΤΥΝΑΧΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	Υπεύθυνος : ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΡΙΑΝΣ	Γράμματα - Ανταποκρίσεις : Λεωκωσία - 'Αγ. Αντωνίου 1	ΛΕΤΚΩΣΙΑ — ΚΥΠΡΟΣ 2η χρονιά — 80 φύλλα	Συνδρομές 'Εσωτερικού : Χρονιάτικη 10/- 'Εξόμηνη 5/-	Κυκλοφορεί κάθε ΤΕΤΑΡΤΗ Τιμή 1 ΓΡΟΣΙ
---	---	--	---	---	---

ΟΠΩΣ ΕΜΕΙΣ ΤΑ ΠΡΟΒΛΕΠΟΥΜΕ!

Ήταν ελπίσμοι πώς θα γινόταν επανάσταση, μία μέρα, αυτό που έχει γίνει με την «Κεντρική Καθοδήγηση» του ΑΚΕΑ. Να παρατηρούμε, δηλαδή, μία μέρα, όπως παρατηρήσαμε κι' όλοι οι «ελαμπροί» κόμματος του εργαζομένου λαού. Γιατί ήταν τόσα πολλά τα «ΑΑΘΗ» και τα «εργατήρια» που διέπραξε η ηγεσία του 'Ακέρ, σε βάρος του προλεταριακού κινήματος στην Κύπρο, που αναστρέφεται θάφροντα την καθοδήγηση του κόμματος μπροστά σ' αυτό το δίλημμα: Να παρατηρήσει όλα βραδύα, ή ν' αναγνωρίσει πανηγυρικά την αποτυχία τους.

Από τη δική μας την πλευρά, πιστεύουμε, δόλφιν, πώς μήτε το ένα ούτε το άλλο θα γινόταν. Γιατί, πάνω απ' όλα, και μακριά από κάθε ψευδαπάτη, δεν πιστεύουμε πώς μπορεί να καταρρεύσει ένα κομματικό καθοδηγητικό σώμα χωρίς να περιλάβει κάποια κίνηση απ' τα κάτω, που να επιδρά πολύ άσχημα πάνω στα συνθήματα και τις αποφάσεις της Κεντρικής Καθοδήγησης. Κι' ακόμα. Δεν πιστεύουμε πώς το κομματικό σύνολο του ΑΚΕΑ, ή ένα οποιοδήποτε υπολογισμένο μέρος του, βρήκε επί τέλους τον επαναστατικό προσανατολισμό του και άρχισε να δουλεύει ενάντια στα συνθήματα και τις αποφάσεις της Κεντρικής του Καθοδήγησης, σε τέτοιο βαθμό, που ξανάγκασε την ηγεσία του κόμματος να βγάλει μοναχά της την καταδικαστική απόφαση που έχει κι' όλας βγάλει, και που μ' αυτή αυτοκαταργείται πώς έπρεπε σε «λάθη», πώς είχε ύποπτες αστικές και μικροαστικές επιδράσεις και τάσεις, και πώς μέσα στους κόλπους της βρισκόντουσαν «φίλοι» με αστικές και μικροαστικές αντιλήψεις και τάσεις.

Ο Κυπριακός λαός πληροφορήθηκε πάνω στα γεγονότα γύρω από το ΑΚΕΑ από την Προσωρινή Καθοδήγηση, που ανέλαβε να οργανώσει μία εξουσιαστική εσωστρατεία μέσα στους κόλπους του κόμματος, χωρίς όμως να έχει τουλάχιστο για το παρό σαφείς πληροφορίες πάνω στην κατάσταση που διέληνε την Κ. Ε. και το Π. Ρ. του κόμματος σε παραίτηση.

Κι' ότι έχει ως την ώρα δημοσιευτεί στο «Δημοκράτη» για να συζητηθεί μοναχά τα πράγματα και να συσταθεί τα γεγονότα έχει σκοπό, κι' όχι για να δώσει μία καθαρή εικόνα πάνω στο ότι έχει γίνει στην πραγματικότητα.

Ο «ΕΡΓΑΤΗΣ», σαν η εφημερίδα της εργατικής τάξης που αγωνίζεται με ανδιδοτικότητα για την εξουσιαστική των ταξικών συμφερόντων των εργατών και αγροτών, δε μπορούσε παρά να έρθει, δι, προσοχή και να συγκαλέσει το ΑΚΕΑ, να δώσει μία καθαρή εικόνα των γεγονότων, να ξεσκεπάσει τις μονοθέρες των παρατάξεων των «Ακέρ», όπως πραγματικά διαμορφώθηκαν αυτές στα τελευταία χρόνια, και τούτο, γιατί πιστεύει πώς μόνο μ' αυτό τον τρόπο εξυπηρετεί θετικά το προλεταριάτο, και το υποβοηθεί να βρει το Μαρξιστικό δρόμο του.

Το ΑΚΕΑ, από τις πρώτες κι' όλας μέρες της ίδρυσής του είχε ύποπτη την επίδραση της αστικής και μικροαστικής τάξης, είχε ως τούτο εγκαταλείψει τις πεποιθήσεις και τα ιδανικά του παλιού Κ.Κ.Κ. και είχε τραβήξει προς μία καινούργια πολιτική γραμμή καθαρά σοβινιστική. («Ενωση, 'Εθνική Συνεργασία, Συμφιλίωση, Συνεργασία των Τάξεων, κ.τ.φ.», πολιτική προδοτική των συμφερόντων του προλεταριάτου και εξυπηρετική των συμφερόντων της αστικής και μικροαστικής τάξης, και των προσοικιστών φιλοδοξιών της μικροαστικής γραμμοκρατικής ηγεσίας — κάσας του. 'Από τις πρώτες κι' όλας μέρες της εμφάνισής του ΑΚΕΑ στην πολιτική ζωή του τόπου, χτυπήθηκε ανοιχτά και κατηγορήθηκε σαν οπορτουνιστική ή παλιά ταχτική του Κ.Κ.Κ. και των εργατικών οργανώσεων, πάληθηκε απόφαση που ευνόησε και επικροτούσε τον τελευταίο ιμπεριαλιστικό πόλεμο, και έφαρνε τους εργάτες, τους αγρότες, και γενικά κάθε Κύπριο, να έρχονται στις Κυπριακές Στρατιωτικές δυνάμεις για την ενίσχυση του «άντιφασιστικού» αγώνα των λαών.

Από τότε, εγκαταλείπονταν οριστικά τα βασικά προβλήματα των μαζών, και φαινόταν, ολοκάθαρα, πώς η καινούργια ηγεσία του προλεταριάτου, και κυρίως το «ελαμπροί» κόμμα του εργαζομένου λαού» υλοποιούσαν τη γραμμή της Σοσιαλδημοκρατίας, κάτω από την καθοδήγηση του διεθνούς Σταλινισμού. 'Ακολούθησε ο πόλεμος «για την πατρίδα» ή καμπάνια για τα αγαθά της «ελεύθερης Δημοκρατίας» κι' ο αγώνας για την «Ενωση της Κύπρου με τη «μητροπολιτική πατρίδα» 'Ελλάδα που, ως χθές ακόμα, καταδικάζονταν ανοιχτά από το Κ.Κ.Κ. από τα ίδια σκεδά καθοδηγητικά στοιχεία που υφιστάμενος απ' κεφαλής του ΑΚΕΑ.

Κάποτε τεμαχίστηκε, όμως, η ανθρωποπαγιά, και το ΑΚΕΑ, με τη «ελαμπροί» του καθοδήγηση, μπήκε στον αγώνα για την αντιμετώπιση των μεταπολεμικών προβλημάτων της Κυπριακής 'Εργατικής Τάξης. Μά, σ' αυτή την περίπτωση, οι οικονομικά και τα πολιτικά προβλήματα των μαζών, πηγύδονταν κάτω από τα ξεφωγητά της ηγεσίας του ΑΚΕΑ για «'Ενωση και πάντα 'Ενωση» και οι μάζες γυλιονόησαν με τη ψευδαπάτη της «'Εθνικής Προσέλευσης» που, ξεκινώντας από την Κύπρο για τη Βρετανική Προτεκτορία, έκανε τις μάζες να πιστεύουν πώς θάβρενε στο γυρισμό της και την 'Ενωση! Με τα συνθήματα και τις διακηρύξεις του το ΑΚΕΑ, τόσο στην δημόσια μεταπολεμική περίοδο, όσο και στην ταμπλόκινη προεκλογική και μεταλογική περίοδο για ανάδειξη Δημοσίων, 'Αρχιεπισκόπων, και Μητροπολιτών, όργανωσε ουσιαστικά τη ψευδαπάτη του Σοβινισμού — της 'Ενωσης της Κύπρου με την 'Ελλάδα — σαν τη μόνη δρόμη λύση του πολιτικού και Κοινωνικού προβλήματος του Κυπριακού λαού.

Δεν άρχισε, όμως, ν' αποδειχτεί, περίτρανα, πώς αυτά όλα ήταν ένα καλό οργανωμένο παιχνίδι της μπουρζουαζίας, που απ' αυτό τίποτα το εξηγητικό δε μπορούσε να προκύψει για τις μάζες των εργαζομένων. Και ήταν το σύνθημα της «'Ενωσης» και μόνον 'Ενωσης» κινδύνευε ν' αποδειχθεί σαν άπατη για τις μάζες, το ΑΚΕΑ και η «ελαμπροί» ηγεσία του έκανε στροφή προς την Αποκαθάρση και τις ανταγωνιστικές μεταρρυθμίσεις σε νηι μόνη διέξοδο για την επίλυση των μαζών, σε μία περίοδο που ο ιμπεριαλισμός οργάνωνε κιάλας τον τόπο μας πάνω σε πολεμική βάση, για να πύχνησει ουσιαστικά σ' ένα καινούργιο πόλεμο κατά των λαών.

Μά και σ' αυτή την περίπτωση η έσκεμμένη συμμετοχή των Σταλινικών στη Συμβουλευτική Συνέλευση, και οι προδοτικές αντιπροτάσεις τους έγιναν αντικείμενο λεπτομερειακής μαρξιστικής

Η ΜΑΖΑ ΓΡΑΦΕΙ !

Κάτω Πιά!

Στο σοβινιστικό γλέντι των στυλιανών — μπουρζουάδων, της 25 του Μάρτη.

Εμείς δεν έχουμε πατρίδα!
Μητέρα μας είν' όλη η Γη!
Μ' αντράνταχτη του Μάρξ έλπιδα
ή κάθε ανθρώπινη φυλή

Όλα τα σύνερα θα σπάσει,
τη κάθε φάκα των αστών,
κι' ανάσκαση θάναπετάσει,
πάνου απ' το ρόγχο των λαών.

Τη κόκκινη μας τη σημαία!
Κι' όλο τραβώντας πιά μπροστά
μέ τη Γροβιά θα πεί, γενναία:
Θρησκείες, Πατρίδες, κάτω πιά!

ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΡΙΑΝΣ
(Λεωκωσία, 18 του Μάρτη του 1949)

Τροτσκιστές Κινέζοι Ουλακίζονται Στη Σιαγκάη

ΤΕΛΟΣ

Ε! σεις οι αγρότες, ξεσηκωθείτε! Για την οργάνωση της επιτροπής των φτωχών αγροτών! Για τη δημιουργία χωραφιών που ανήκουν στους φτωχάδες, και τους πλούσιους αγρότες! Σάριαμα των άρχων της Κουμιντανγκ στα χωριά!

Ε! σεις οι φαντάροι ξεσηκωθείτε! Για την οργάνωση της επιτροπής των φανταρών! Σεπαστρεμα των ταγμάτων των αντιδραστικών αξιωματικών! Για τη δημιουργία της έθνοφυλακής των εργατών και αγροτών!

Ε! σεις οι εργάτες οι αγρότες, οι φαντάροι, κι' όλες οι δουλερτίνες οι μάζες, ΕΝΩΘΕΙΤΕ! Πολεμήστε για τη δημιουργία των Συμβουλευτικών των 'Αντιπροσώπων, (Σόβιετ), που ν' αντικαταστήσουν τη σαραβαλιασμένη μηχανή της τωρινής κυβερνήσεως!

Κι' όλοι αυτοί οι αγώνες νάναι κροκοδειμένοι και να τραβάνε στο ένα, στο κεντρικό μας το σκοπό!

Πλέριο γκρεμοσκάκιμα της Κουμιντανγκ! 'Αντισταθείτε ενάντια στην 'Αμερικανική βοήθεια προς τη Κουμιντανγκ, έτσι που να τελέψει ο εμφύλιος πόλεμος! Συγκαλέστε μία δυναμική Συντακτική Συνέλευση! Στερεώστε μία κυβέρνηση των εργατών και των αγροτών! ΕΞΕΙΣ, λίστε όλα τα προβλήματα της χώρας μας!

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΛΕΙΩΝΑ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ (4Η ΔΙΕΘΝΗΣ)

κριτικής από τον «ΕΡΓΑΤΗ», γύρω απ' την οργάνωση και την καθοδήγηση του ΑΚΕΑ και, γενικά, του Οργανωμένου 'Εργατικού κινήματος σε θέσεις και συνθήματα που 'Οργανωμένο το προλεταριάτο δεν μπορούσε να εξηγητηθεί, αλλά και το κίνημα δόκλιο κατακινάει μέσα στα κανάλια της μπουρζουαζίας, όπως γίνανε σ' ολόκληρη σχεδόν την Εύραση βστερα από το δεύτερο παγκόσμιο ιμπεριαλιστικό πόλεμο.

Κι' όταν πιά η επιρροή του ΑΚΕΑ πάνω στις μάζες είχε πέσει σχεδόν στο μηδέν (ή ηγεσία του αναγκάσθηκε να παραδεχτεί δημόσια πώς εη κομματική ομάδα άπενχε να αποχτήσει την εμπιστοσύνη των μαζών και να διεκδοθεί μέσα στην εργατική «έξη») τότε, κι' βστερα απ' τις τόσες προσδοσίες και τα τόσα ζήνη — ζήνη, η «ελαμπροί» ηγεσία του ΑΚΕΑ κατασκεύασε τη νέα μονοθέρη της δημόσιας παραίτησης της για να ξεγελάσει τις μάζες πώς εκπαίρεισε από μέσα της τα στοιχεία με αστικές και μικροαστικές επιδράσεις και τάσεις. Μά απ' το πούτο της βήμη ή νέας προσωπική καθοδήγηση, αντί ν' αποδείξει, με τις πράξεις της, τη νέα «άριστερη» πολιτική της βστερα από την εκκαθάριση των «αστών», στράφηκε ακόμα δεξιότερα με το να εγκαταλείψει το σύνθημα για αυτοκαθάρση. Δεν έβησαν, ακόμα, σε κανένα γιατί το σύνθημα της αυτοκαθάρσης είναι «αστικό, μικροαστικό και δπροτομμυστικό», και γιατί το σύνθημα των 'Εθνικοφρόνων «'Ενωση και μόνον 'Ενωση» και τίποτε άλλο από 'Ενωση» είναι «κομμουνιστικό, «εργατικό», «άριστερο», «μαρξιστικό».

Οι προχωρημένοι κι' ευνοϊκότεροι εργάτες έχουν πιά αντιληφθεί το ότι το ΑΚΕΑ δεν είναι εργατικό, προλεταριακό κόμμα, μά ένα κατασκευασμένο ξένο, συμφερόντων και σκοπών, και εγκαταλείψανε και εγκαταλείπουν κι' άλλοι κάθε μέρα αυτό το κατασκευασμένο. 'Οσοι μονοθέρες κι' αν κάνει η ηγεσία, δε μπορεί να ξεγελάσει τους προχωρημένους εργάτες πιά.

Έκείνο που χαρακτηρίζει τώρα είναι όλοι οι προχωρημένοι εργάτες που έχουν πιά αντιληφτεί το δρόμο που έβησε την εργατική τάξη η ηγεσία του ΑΚΕΑ να συσσωματωθούν, να οργανωθούν και να βρουν το κόμμα που είναι καθαρά προλεταριακό και με γνήσιο ταξικό πρόγραμμα, κι' όχι να γίνονται προπετασμα κληνοί για τους αντιμαρξιστικούς σκοπούς του ΑΚΕΑ.

Κι' αυτό το κόμμα, δεν είναι άλλο απ' το ΤΡΟΤΣΚΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΚΥΠΡΟΣ — 4η ΔΙΕΘΝΗΣ !

ΤΟΥΣ ΠΡΟΚΑΛΟΥΜΕ !

Οι δηλώσεις των «τεταρτοδιεθμιστών» της Λευκωσίας (στο «Ελεύθερο» Τύπο, στις 9 και 21 του Μάρτη του 49) είναι ψεύτρες, κι' άτομικές (Δύο — τρία το πολύ πρόσωπα).

Πρώτη βασική, μαρξιστική καταδίκη τους: Καταδεχτήκανε να δημοσιέψουνε τη διαφώνια τους σε ΜΠΟΥΡΖΟΥΑΔΙΚΗ φυλλάδα κι' όχι στον «ΕΡΓΑΤΗ», όπως τους ΠΡΟΚΑΛΟΥΜΕ και τους το ύποσχεθήκαμε απ' τη πρώτη στιγμή της νέας πορείας τους.

Μάταια, όμως, περιμένουμε νό μας το στείλουν στο ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ, στο ΤΡΟΤΣΚΥΣΤΙΚΟ μας όργανο, που είναι πάντα ορθονοιχτο όχι μόνο σ' αυτούς, μά και στο καθένα άνθρωπο, απ' το πιο άριστερο ίσαμε το πιο δεξιό. Τόχουμε αποδείξει αυτό, πέρα ώσπερα, απ' το πρώτο-πρώτο κιάλας άριθμό μας, μέχρι το τωρινό, σ' αντίθεση μ' όλες τις φυλλάδες κι' αυτές, πρώτ' απ' όλα, τις ΣΤΑΛΙΝΙΚΕΣ ΤΟΥΣ.

Μά τι να πουν «άνθρωποι» έγωπαθείς, θρασύδειλοι, άλλοπρόσκαλλοι, άγραμματοι, τσιγγούνηδες, κι' όκνιάρηδες σαν αυτούς (τους φυγόδικα αυτοκαλούμενους οι «Τεταρτοδιεθμιστές Λευκωσίας») που δεν είναι, κι' αυτοί, τίποτ' άλλο παρά η αιώνια σαθούρα, οι επαγγελματικά, οι παθολογικά «απέξω του χορού» τύποι όλων των παρατάξεων, άριστερών και δεξιών; (Και το Τροτσκιστικό Κόμμα Κύπρου — 4η Διεθνης, όπως κι' ολόκληρη η Διεθνης μας, από ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ αποτελείται κι' αυτή, με σάρκα και όστα, μ' ελαττώματα και προτερήματα. Κι' έτσι ήταν άφύσικο να ξεφύγει απ' το θεμελιαδικο αυτό νόμο του βαθμιαίου, του καθημερινού δηλ. ξεκαθαρίσματος - έπιλογής).

Μ' όλη τη πείρα μας, κι' εμείς, δε μπορούσαμε να τους αντιληφθούμε από μιάς άρχης τι φίδια ήτανε μέσα στους ίδιους τους κόλπους μας. (Το μυθικό πάθημα του γεωργού, δυστυχώς, θα επαναλαμβάνεται για' αρκετό ακόμα καιρό) Τώρα, όμως, που τους καταλάβαμε τους διακηρύχουμε όρθα — κοφτά:

1) Είναι ΠΛΑΣΤΟΓΡΑΦΟΙ, γιατί με το όριστικό «ΟΙ» «Τεταρτοδιεθμιστές» Λευκωσίας, δεν αντιπροσωπεύουνε τους πραγματικούς ΤΡΟΤΣΚΥΣΤΕΣ της Λευκωσίας (όπως κι' όλο του νησιού μας) μά το ξεμοναχιασμένο εαυτούλη τους. Τους ΠΡΟΚΑΛΟΥΜΕ να μάς δηλώσουν τα όνόματά τους. Κι' αφού όχυρώνονται, στρουθοκαμηλικά, όπως πάντα, έδω και τόσα χρόνια, πίσω απ' τη παθολογική ψεφτοπαρανομία, ξαναλέμε, ως δημοσιέψουνε στον «Ελεύθερο»! Τύπο ΤΟΥΣ τά κομματικά τους ψευδώνυμα. Τά δικά μας τά όνόματα τάχουμε, φανερά, πάνου στη διάπλατη ΚΟΚΚΙΝΗ σημαία του ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗ Τροτσκισμού — 4ης Διεθνοσύ!

2) Μεγάλη τιμή μας που το κομματικό μας όργανο, ο «ΕΡΓΑΤΗΣ» ΜΑΣ, δέναντιπροσωπεύει τις άπόψεις τους — τις ΚΡΥΠΤΟΣΤΑΛΙΝΙΚΕΣ! Και μεγαλύτερη, ακόμα, τιμή μας, που η 4η ΔΙΕΘΝΗΣ μας ΣΥΜΦΩΝΑ, πέρα ώσπερα, ΜΑΖΥ ΜΑΣ. Μάς τόπε, και το δημοσιέψαμε. 'Ας της γράψουν κι' αυτοί! 'Αν τους ξεφεύγει, τώρα ή διέυθυνση της, τους τη δίνουμε μ' όλη μας τη καρδιά.

3) Για τις δημαρχιακές εκλογές θα τραβήξουμε το δικό μας το μαρξιστικό δρόμο (όπως και στο καθετί, ίσαμε τώρα) όποιαδέποτε κι' αν είναι ή άπάντηση του ΑΚΕΑ—ΠΕΟ, ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΡΕΥΜΑ που τους τυφλοσέρνει αυτούς και του μοσιδιάτες τους, Κέκκουσ και Σταλινικούς. ('Ετσι μάς δασκαλέβει έμάς τουλάχιστο, ο ΓΕΡΟΣ μας).

4) Τελέψαμε. Συμπερασματικά: «ΟΛ' αυτά τους ξαναπροκαλούμε να μάς τά ξαναπουνε και ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ, μ' ένυπόγραφο πλατεία άρθρογραφή στον «ΕΡΓΑΤΗ» ΜΑΣ παν' απ' όλα, είτε σε δικά τους φυλλάδα, κι' όχι με ρεκλαμαδιστικές δηλώσεις. Να τό κάνουν προτού και τυπικά γραφτούνε στο παραδολόχρωμο το ΑΚΕΑ όπου είναι ή φυσική τους ή θέση, κι' όχι στο ΚΟΚΚΙΝΟ μας τό Τ. Κ. Κ—4η ΔΙΕΘΝΗΣ!

Τ. Γ.— Περιττό να πούμε πώς δεν άποσώμε γιατί τους δημοσιέψε τις δηλώσεις τους ο «Ελεύθερος» Τύπος. Είναι ό χαμαρτηριστικό τύπος της ΚΟΤΣΟΜΠΟΛΑ Σ μπουρζουαδικής φυλλάδας. Μ' αυτό έλλωστε (τό κατασκευαστικό) κρατίτιμα ίσαμε τώρα στη ζωή — κι' όχι για τίποτ' άλλο.

ΣΤΟΥΣ ΠΡΩΗΝ ΗΓΕΤΕΣ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΠΡΟΩΔΕΥΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΓΚΕΠΕΚ (ΚΑΝΑΛΑ)

Ένα ανοιχτό γράμμα απ' τους Τροτσκινοτές της Γκεπέκ, στο «Λά Λίκε πουδ λα πέ, ε λά τεμοκρατί» (=Λεγεώνα για την Ειρήνη και τη Δημοκρατία).

ΠΑΝΤΟΥ ΤΑ ΙΔΙΑ

Σύντροφοι, Ένα χρόνο πριν αναγγείλαμε στις στήλες του «Λέιπαρ Τσαλλέντς» (—Εργατική Πρόοδση) το ζήτημα αποχώρησης της δικιάς σας ομάδας απ' το Στάλινικό «I.P.P.» (—LAVOR PROGRESSIVE PARTY) «Εργατικό Προοδευτικό Κόμμα» έλειπα απ' την επαρχιακή συνδιάσκεψη της Γκεπέκ του Ε.Π.Κ. τον Οκτώβριο του 49. Προς το παρό έχω μια προσηύχνη διατύπωση: «Κοντρούσιους» (—Συνεισφορές) 1 και 2 αριθμό 2' ένα μικρογραφημένο φυλλάδιο, με τον τίτλο «Νάσιοναλ Τυρέντς» (—Εθνική Άμυνα). Το φυλλάδιο φέρει ημερομηνία 25 του Δεκέβρη, και λέει πως δημοσιεύτηκε από τη «Λεγεώνα για την Ειρήνη και τη Δημοκρατία», κ' έχει τις υπογραφές του Χ. Κζάνον, Ε. Γιούπε, και Ζ. Μπίτσιε.

Και πάλι μέσα από τις στήλες του «Λέιπαρ Τσαλλέντς» και μέσω αυτού του ανοιχτού γράμματος, θα ενθαρρυνθώ να ξαναδιαβάσω μερικά ενδιαφέροντα πολιτικά ερωτήματα που εγείρονται απ' τα δημοσιεύματα σας. Φυσικά αυτό γίνεται χωρίς να λέμε πως μέσα στα περιστασιακά όρια αυτής της επιστολής θα συζητήσουμε όλα τα σημεία που εσείς έγραφετε.

Η ΠΕΙΡΑ ΣΑΣ

Η πρώτη έκδοσή του «Κοντρούσιους» απόδειξε την ορθότητα του προσηύχενου χαρακτήρισμού της ομάδας σας σαν άριστης πτέρυγας μιας τάσης μέσ' απ' το Στάλινισμό. Η λεπτολόγη έκδοσή της δικιάς σας έκδοσης δίνει μια διαφορετική εικόνα ιστορικών γεγονότων του ΕΠΚ. Αυτό προστίθεται στο φωνό των μαρτυριών που υπάρχουν ειδικά σε κάθε χώρα, και που αποδεικνύουν τον πλήρη γραφειοκρατικό χαρακτήρα των Στάλινικών κομμάτων.

Εσείς εκθέτετε ότι η προέποψη για το ξαναμιάσμά σας στο ΕΠΚ ήταν να επιδοματώσετε και την ίδια απόφραση που πώθησε ενάντια στην ομάδα σας από τους γραφειοκράτες. Αυτό πολύ σφαιρικά ανηθίζετε να το κάνετε, να το θεωρήσετε αμύλη υπόθεση πειθαρχίας. Άλλα αυτός ο νέος του Στάλινικού κινήματος. Η υπόθεση του Τίτο είναι πιθανώς ο πιο

πρόσφατος, κι' ο πιο γνωστός απ' όλους. Εκείνοι που «δολογούν» οδδέποτε επιτυγχάνουν στο ν' αναμορφώσουν τα Στάλινικά κόμματα, μα γίνονται πολιτικά όμως οι διάφοροι αντιπολιτευόμενοι που «δολογούνται» στη Σοβιετική Ένωση απ' το 1927.

Η δεύτερη έκδοσή του «Κοντρούσιους» αφιερώθηκε σε μια κριτική της έλλογικής πολιτικής του ΕΠΚ στις τελευταίες επαρχιακές εκλογές. Απ' τη αναπόδειξη τη προηγουμένη κριτική σας για τον άπορτιονισμό του ΕΠΚ μέσα στις εργατικές οργανώσεις, σχετικά με το πρόβλημα του άπορτιονισμού μέσα στο πεδίο της δράσης στη βουλή. Απ' τη καθαρά επίσημη ξεκατάζει πως αντιληφθήκατε ότι το ΕΠΚ ακολουθούσε λανθασμένη πολιτική πάνω στο εθνικό πρόβλημα στο Γκεπέκ. Μα τούτο δεν είναι απλώς ένα λάθος τους Κανάλους Στάλινικούς ηγέτες.

Ο Τολιάι απαιτά όπως οι πρώην άπορτιες του Μουσολίνι πρέπει να επιστραφούν στην ιμπεριαλιστική διακυβέρνηση. Σε όνομα του Γαλλικού Στάλινισμού ο Τορέξ υποστηρίζει τη Γαλλική Αυτοκρατορία γάνω απ' την ύπαιθρο της «Πλευθέρης Γαλλικής Ένωσης». Όπως όλα τα Στάλινικά κόμματα, που έχουν εγκαταλείψει το δρόμο του επαναστατικού Μαρξισμού—Λενινισμού, και το ΕΠΚ έχει βυθιστεί στο τέλμα της ύποταξης στους μπουρζουάδες άρχοντες και στο εθνικό πρόβλημα επίσης.

Κριτικώστε εσείς τον ηγέτη του ΕΠΚ Γκι Καρόν, για την ανήθικη έκδοσή του έκδοσή στο Πετίτ Ζουρνάλ» (—Μικρή Έφημερίδα) που λέει —ή έκδοση— «πως το ΕΠΚ θα επιτρέψει την διδασκαλία της θρησκείας στα σχολία». Είσατε πολύ δροσίο στη κριτική σας και διπλό, αλλά είσατε δέβια και μπασμένοι μέσα στη πολιτική του Ιταλιάνικου Στάλινικού κόμματος. Με τους ψήφους τους βουλευτές τον είναι που επικαιροποίησε το πέρασμα της «Συνθήκης του Κατερανούς» απ' την Ιταλιάνικη βουλή. Κάτω απ' αυτό το νόμο ένα μέλος απ' τους φάρους, που βυζάνιανται μέσ' απ' τους λιμενοφυλάκους Ιταλιάνους άρχοντες, πηγαίνουν ολόγυρα να βάλουν τη Ρωμαϊκή Καθολική Εκκλησία, σαν την επίσημη κρατική εκκλησία.

(Συνεχίζεται)

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΟΛΕΜΟ

(Απ' το «ΜΠΑΙΤΑΝΤ» του 49)

Ο καπιταλιστικός τύπος είναι γεμάτος με πιθανολογικές συζητήσεις σχετικά με μια πιθανή «άλλαγή γραμμής» απ' το Κρεμλίνο, έτσι που να ευνοησεί μια συναλλαγή με την Ούάσιγτον. Πάνω σ' αυτό το σημείο μπορούμε να δώσουμε μια χειροπιαστή απάντηση: Ένας τέτοιος συμβιβασμός είναι ο στόχος του Στάλιν απ' το τερματισμό του πολέμου, που ο Άμερικάνικος ιμπεριαλισμός απότομα ξέκοψε τη πολεμική του συμμαχία με τη Μόσχα, κ' υιοθέτησε τη πολιτική της δύναμης.

Είναι η Ούάσιγτον που, με περίσκεψη και προοπτική, κρατήθηκε μακριά από μια άλλη συναλλαγή. Είναι η Ούάσιγτον που έχει το τελευταίο λόγο.

Ο Άμερικάνικος ιμπεριαλισμός γνωρίζει πως ο Εύρωπαϊκός καπιταλισμός επιζεί σήμερα, κυρίως, ένεκα της σταλινικής προδοσίας της εργατικής τάξης. Με την επαναστατική κίνηση των Άσιατικών μαζών, μια συναλλαγή με το Στάλιν θα μπορούσε να ποδοιχτεί ο καλύτερος τρόπος απόσωσης των επαναστάσεων στην Ανατολή, στο άμεσο κοντινό μέλλο. Ένα «MODUS VI VENDI» (=τρόπος ζωής) μπορούσε να χρησιμοποιηθεί απ' την Ούάσιγτον για το πνίξιμο των έξεγέρσεων, και για τη τοποθέτηση της θάσης μιας πλο διεξοδικής έκμεταλλεύσης των άποικιακών χωρών. Αυτό το διάστημα της συναλλαγής θα μπορούσε επίσης να χρησιμοποιηθεί για το σφουρηλάτημα της νέας συμμαχίας, που σχηματίζεται τώρα ενάντια στη Σοβιετική Ένωση, και να τη μοιδίσει να καταλάβει δλάκερη την

Εύρωπη και την Άσία όταν ο Τρίτος Παγκόσμιος Πόλεμος ξεσπάσει.

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΗΣ

Υπάρχει, όμως, ένα μεγάλο νέφος στον ορίζοντα, που γίνεται ολοένα και πιο απειλητικό, και που δίνει το κίνητρο στη σκέψη και τα σχέδια της Ούάσιγτον. Αυτό είναι ο κίνδυνος της οικονομικής κατάρρευσης. Ο Τρούμαν απόλυτα σωστά είπε, στο μήνυμά του προς το Κογκρέσο, ότι «ή χωρίς προηγούμενο ευημερία μας, δε διατηρήθηκε τυχαία» «Αν ο Άμερικάνικος καπιταλισμός βασίζότανε μόνο στο γέμισμα των κενών που δημιούργησε ο πόλεμος, θα είχαμε από καιρό πέσει στα νύχια της οικονομικής κρίσης.

Άνάμεσα σε πολλούς παράγοντες ήτανε και το Σχέδιο Μάρσαλ που μπόδισε, πέρου, τη πτώση των εξαγωγών από τον να γίνει πιο δραστηκή. Άλλα ο πιο σπουδαίος παράγοντας που διατήρησε τη περίοδο ευημερίας, μ' όλο το σπασίμο των τιμών των γεωργικών προϊόντων πριν ένα σχεδόν χρόνο, είναι ο ύψωμένος ρυθμός στις πολεμικές προετοιμασίες. Ο Τρούμαν τώρα βρίσκει άναγκαία την αύξηση των έξόδων για έξοπλισμούς, και το να προσέσει ακόμα δυο δεκατομύρια δολάρια στο πολεμικό προϋπολογισμό, έχτος απ' τα προηγούμενα ποσά, που θα σταλούνε για πολεμικά είδη στις χώρες της Δυτικής Εύρώπης με βάση το «Δανεισμό κ' Ενωμίσθωση».

(Συνεχίζεται)

ΣΤ' ΑΛΛΟ ΜΑΣ ΦΥΛΛΟ:

ΓΙΑ ΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΤΟΥ

«ΔΗΜΟΚΡΑΤΗ»

τις 10.000 τους ναυπηγούς, οι 12.000 είναι χωρίς δουλειά γιά μήνες. Στις Φλάνδρες η απουσία των εργοστασίων βελγικών υφαντικών, έχουν κλείσει. Συνεπώς υπάρχει μια κατάσταση πραγματικών στη χώρα που σημαίνει, πως η πλειονότητα των εργατών είναι άνεργοι.

Η ανεργία έχει έλθει σαν χειμωνιάς απ' τον ουρανό. Στους τελευταίους μήνες του 1948, η Βελγική εξαγωγή είχε φθάσει το μιάμιση, και το Βέλγιο είχε ένα εθνικό λογιστικό έμπορο. Οι πωλήσεις των Χριστουγέννων έχουν πάσει όλα τα ρεκόρ. Οδδέποτε άλλοτε, ουσώθηκε η Βελγική μπουρζουαζία τέτοια τερπιά κέρδη σαν το 1948, που να τετραπλάσια έβγαίνουν του 1946. Η βιομηχανική παραγωγή ξεπέρασε κατά 25 ολό το επίπεδο του 1938. Οι μπουρζουάδες «οικονομολόγοι» κινδύνισαν τη πηροία ανεργία με ενθουσίαση. «Επιστροφή στην ισορροπία και τη φρεσάθτητα

τέτοιας ήτανε χαρακτηρισμός της ανεργίας στη συντηρητική έφημερίδα «Λά Λίγκε Πέλιτς», απ' το πασίγνωστο Βέλγιο οικονομολόγο Φερνάντ Πάτοχιν.

Τ' ότι οι καπιταλιστές περιγράφουν απ' «φρεσάθ» μια ανεργία, που σε τόσο μεγάλη κλίμακα έλο και δραματίζει στο Βέλγιο τώρα, δεν είναι καθόλου εκπληκτικό. Ο Μάρξ έχει κιάλα δείξει, ένα αιώνα πριν, ότι η ύπαρξη μιας τεράστιας μάζας άνεργων αποτελεί το κέρσο όπλο, απ' το ξύστερο, για το σίξιμο των μισθών και το πόσο της εργασίας στο χαμηλότατο τωρινό επίπεδο. Μα οι άρχοντες δεν μπορούν να ποδοιχθούν τέτοιες κινήσεις απ' φρεσάθ, έχτος αν προτιμάνε τον ίδιο το δικό τους χαμό. Πάνω από ένα εκατομύριο άνθρωποι, γυναίκες και παιδιά είναι τώρα σταρτημένοι κ' απ' τα πιο χρεωδία τους, σε μια χώρα που να ξεχειλή από μπουρζουάδες και πλούτη. (Συνεχίζεται)

Άνοιχτή Έπιστολή προς τα Μέλη και τη Κ.Ε. του Κ.Κ. Γιουγκοσλαβίας

(ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΑΚΡΥΑ Η ΚΑΘΑΡΣΗ!)

(Απ' το προηγούμενο) Η πολιτική αυτή κατάρρευσε το επαναστατικό πνεύμα των μαζών που, το 1941, στη Γαλλία, Ιταλία κ' άλλοι ήσαν ίσο με κείνο που γνωρίζατε στη χώρα σας.

Η κατάρρευση αυτή του επαναστατικού πνεύματος, προήλθε κυρίως απ' τη θασική παραμόρφωση των άρχων του σοσιαλισμού, που επέφερε η ήγεια του «κομμουνιστικού» κόμματος της ΕΣΣΔ.

Ο Λένιν κ' η Κομμουνιστική Διεθνής, κατά τη θεμελιώδη εκείνη περίοδο, θεωρούσανε τη σοσιαλιστική επανάσταση στον ιμπεριαλιστικό κόσμο ως προίο της δράσης των μαζών. Ένώ η σημερινή ήγεια του «κομμουνιστικού» κόμματος της ΕΣΣΔ είναι, άποικιακή, άποχολημένη με τη στρατιωτική και οικονομική άνασυγκρότηση και την εδαφική επέχταση μόνο της ΕΣΣΔ.

Ο Λένιν κ' η Κομμουνιστική Διεθνής—κατά τη θεμελιώδη εκείνη περίοδο—θεωρούσανε απ' το πιο σπουδαίο καθήκον τους να βοηθάνε τα κόμματα των άλλων χωρών για το επαναστατικό ζήτημα των μαζών των χωρών των. Ένώ η σημερινή ήγεια του «κομμουνιστικού» κόμματος της ΕΣΣΔ, που θέλει με το μεγαλύτερο μίσος τα ξένα κομμουνιστικά κόμματα και τους εργατές—και σείς έχετε πικρά πείρα αυτού του μίσους—δε διατάζει καθόλου να παρεμποδίσει την επαναστατική και σοσιαλιστική κίνηση των συντροπικών κομμάτων, γιατί αυτό χρειάζεται για τους πιο πάνω ύπερδούλους ύπολογισμούς της.

Αυτή η αντίθεση προς τη Λενινιστική αντίληψη, σχετικά με τη παγκόσμια επανάσταση, είναι η καλύτερη απόδειξη του πλείου εκφυλισμού της σημερινής ήγειας του «κομμουνιστικού» κόμματος της ΕΣΣΔ, και της πλείρης αντίθεσης της προς τα συμφέροντα του παγκόσμιου προλεταριάτου.

Κάτω απ' αυτές τις συνθήκες είναι πραγματικά κινικό τ' ότι η σημερινή ήγεια του «κομμουνιστικού» κόμματος της ΕΣΣΔ, και της Κομινφόρμ, ως κληροιά πως έχετε ξεστράτησει απ' τη Διεθνή προλεταριακή κίνηση, κ' έτσι ακολουθώτε εθνικιστική πολιτική.

Αυτό διακηρύχεται απ' κ' τους τους ίδιους τους Ρουβούς ηγέτες που η σοβιετική τους προπαγάνδα, (και πολιτική), στο διάστημα του πολέμου, δεν έκανε καμιά διάκριση μεταξύ των Γερμανών εργατών και των Ναζι ήγετων των. Και που αποκλείσανε (οι Ρουβόι) την επανάσταση στη Γερμανία, τη στιγμή που φούντασε στη Γιουγκοσλαβία το κίνημα τους παρτιζάνους και προχωρούσαν, στις τάξεις τους, χιλιάδες Γερμανοί προλετάριοι απ' τα στρατεύματα της κατοχής.

Αυτό διακηρύχεται από ένα Τολιάι, που δεν έδισατε να ταχθεί στο πλευρό των πραγματικών εκοιστών του εθνικοσοσιαλιστικού κινήματος της Ιταλίας, ύποστηρίξαντες την έκστρατεία για την επιστροφή των πρώην Ιταλικών άποικιών στη καπιταλιστική χώρα τους.

Κ' αυτό διακηρύχεται από ένα Τορέξ, που ο ύπερικός σωθινισμός του, σχετικά με το ζήτημα των επαναρβώσεων, προς το συμφέρο των Ιμπεριαλιστών της Γαλλίας, έδωσε την ευκαιρία να ξεκαθίσουν νέοι Πουανγκαρέ.

Τέτοιοι άνθρωποι, δέβια, δε μπορούν να δώσουν καθήματα σχετικά με το Διεθνιστι

κό προλεταριακό κίνημα, όπου κ' αν ξεπετάγεται αυτό.

Δεν είναι λιγότερο άληθές, σύντροφοι, ότι ο εθνικισμός αυτός που εισήχθη μέσα στα κομμουνιστικά κόμματα συνταυτίζεται με την εκφυλισμό που αποκάλυπτεται σήμερα στη Ρουσία. Δε μπορεί να γίνει καμιά πρόοδος προς το σοσιαλισμό αν δεν ξεκαθίσει ούς τα ίχνη του εθνικισμού απ' τη μαντζιτά (—σκέψη— νοστροπία) των κομμουνιστών. Τ' άγωνίζεσαι ένας για τα δικαιώματα της αυτοδιάθεσης του κάθε ε-

—Κ' ΕΣΥ! ΣΥΝΤΡΟΦΕ,

δε φυλάξεις τον

TOMO

TOY

«ΕΡΓΑΤΗ»;

—Μεγάλη παράλειψη!

—Γράψε να σ' το στείλωμε!

θους, το να γωνίζεται ενάντια στις εθνικές καταπίεσεις που επιβάλλονται κ' εντεινούνται απ' τον ιμπεριαλισμό στη τωρινή φάση της παγκόσμης του, είν' ένα απ' τα πρώτα καθήκοντα του κομμουνιστικού κινήματος.

Άλλα οι κομμουνιστές διακρίνονται απ' τους εθνικιστές μικροατόους απ' τ' ότι αγωνίζονται με διεθνιστικό πνεύμα, ξεχωρίζοντας πάντες τους ατόους απ' τους προλεταριούς των καπιταλιστικών χωρών, οδηγώντας τον αγώνα τους μέσα στο κανάλι της επανάστασης για την άνατροπή του καπιταλισμού στις χώρες τους.

Είναι επάναγκες να ξεκαθίσει η προπαγάνδα που βασίζεται πάνω σ' εθνικιστικές παραδόσεις, για να μπουρέσουν οι εργάτες των άλλων χωρών να επιτεθούν ενάντια σ' εκείνους που διεκδικούν εδαφικές επεχτάσεις, βασισμένες πάνω σε εθνικιστικά επιχειρήματα.

Οι καπιταλιστές της Αυστρίας και Ιταλίας έλπισουν σήμερα ότι τα «κομμουνιστικά» κόμματα της χώρας των, κάτω απ' τη καθοδήγησή της Κομινφόρμ, θα ταχθούν με το καπιταλιστικό στρατόπεδο για να δώδε μια λύση στο ζήτημα της Κορινθίας και της Τεργέστης, προς ύφελο του Ιμπεριαλισμού.

Πρέπει να καταλάβετε ότι υπάρχει μια μόνο λύση για να διαφεύσετε τις συκοφαντικές μανούβρες της μπουρζουαζίας και της Κομινφόρμ, εναντίο του κινήματος σας: Κ' αυτή είναι το να ύπερκαπίσετε με όλη σας τη δύναμη τη διεθνή εργατική αλληλεγγύη, να διακηρύξετε με σταθερή φωνή τα δικαιώματα για την αυτοδιάθεση των λαών και, μ' αυτό το πνεύμα, να δώσετε μια λύση στα ύφιστάμενα προβλήματα.

(Συνεχίζεται)

Τ' επιθυμώ: Γ. Χουμαρόδης

Τίτλος: «ΖΑΒΑΑΑΑ» Λενινιστής

ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΗΣ 4ης ΔΙΕΘΝΟΥΣ

21 του Φλεβόριου του 1949.

Όπως και σ' εμάς, και σ' όλο το κόσμο

ΑΝΕΡΓΙΑ ΣΤΟ ΒΕΛΓΙΟ

Μονάχα η επαναστατική πολιτική, ή μοναδική λύση.

ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ. Η «εθνοδιαμονία» του Βελγίου, και το «Παλιό» της «αυτοκαθαρμού» που διεκδικώ απ' τις μπουρζουαζικές φυλάδες, χτυπιέται τόμο απ' το φοβερό χτύπημα της ανεργίας, που αδηύθηξε ξαφνικά και με το έβγα της χρονιάς πωσόμενα σταθερή γύρω απ' τις 250.000—300.000 ανθρώπους

χωρίς δουλειά. Η σοβαρή αθλιότητα του προλεταριάτου είναι πιο σοβαρή παρά ό,τι ο τ' οποί δείχνουν. Ως γεγονός η ανεργία είναι αναγκασμένη σε ύφιστάμενες περιόχες της χώρας, ξεχωριστά στις Φλάνδρες, την Ανδές και στις πιο πολλές Βενζέλλες. Τ' όμοια, άκόμα, στο λιμάνι της Ανδές, απ'